

Драбенья Ганна, 21 група, II месца

Дзвяты дзень снежня з'яўляецца знамянальным у гісторыі беларускай літаратуры. У гэты дзень 125 гадоў назад нарадзіўся паэт Максім Багдановіч, які паклаў у скарбонку нашай літаратуры непамерны скарб.

Безумоўна, кожнаму беларусу вядома гэта імя. Усе мы яшчэ ў школе вывучалі творчасць Максіма Багдановіча, усе памятаем яго “Санет”, “Па-над белым пухам вішняў...”, “Раманс”, “Слуцкія ткачыхі”. Мабыць, кожны, калі ўпершыню знаёміўся з асобай паэта, задаваў сабе пытанне: чаму на фотаздымках, партрэтах Максім Багдановіч яшчэ зусім юнак? Чаму няма фотаздымкаў у старэйшым узросце?

Адказ прыйдзе сам сабой, калі пазнаёміцца з біяграфіяй паэта. Ён пражыў толькі 25 гадоў, з якіх толькі 5 – на радзіме. Яго ранні сыход звязаны з цяжкім захворваннем.

За свае 25 гадоў Максім Багдановіч зрабіў вельмі шмат: яго паэтычныя творы сталі класікай беларускай літаратуры. Для беларускага народа імя Багдановіча мае такое ж значэнне, як імя Пушкіна або Лермантава для рускага. У 22 гады Максім Багдановіч выдаў кнігу “Вянок”, адзіны пры жыцці надрукаваны зборнік вершаў. За адпушчаны яму час Максім вывучыў 9 моў і не толькі ствараў арыгінальныя вершы, але і займаўся перакладамі. Адзін з твораў – верш “Пагоня” – у пачатку 1990-х гадоў абмяркоўваўся грамадскасцю як магчымы нацыянальны гімн Беларусі.

Здзіўляешся: як чалавек столькі здолеў дасягнуць у такім узросце? У чым жа сакрэт Максіма Багдановіча? Гэта ўнутраны стрыжань, імкненне да асабістага развіцця, талент або адчуванне таго, што можа не хапіць часу? Хочацца верыць, што ўсё гэта дапамагло стаць Максіму Багдановічу тым, аб кім мы зараз чытаем у падручніках, чые творы мы чуем па радыё (многія з іх пакладзены на музыку і добра вядомыя кожнаму беларусу).

Хоць мне яшчэ далёка да ўзросту паэта, але воляй-няволяй задумваюся: а чаго змагу дасягнуць я? Ці ёсць у мяне такія ўнутраны стрыжань, ці маю я нейкі патаемны талент, аб якім яшчэ сама не ведаю? Мне б вельмі хацелася знайсці сваё месца ў жыцці, рэалізаваць сябе ў прафесіі, даведацца аб межах маіх магчымасцей, раскрыць свой патэнцыял. Для гэтага мне дадзена адна з лепшых пор майго жыцця – маладосць. Гэта той час, калі ты ўжо не дзіця, але яшчэ і не дарослы.

Быць маладым – адначасова і цяжка, і цікава. У мяне яшчэ недастаткова жыццёвага вопыту, каб вырашыць тую ці іншую праблему, але жыццё настолькі

непрадказальнае, што падносіць мне сюрпрызы, накіроўвае на, спадзяюся, правільныя думкі, падказвае рашэнні.

Маладосць – перыяд адкрыццяў, складання планаў на будучыню. Я ўпершыню закахалася і, мабыць, як кожны закаханы чалавек, адчула сапраўдны феерверк эмоцый. Успаміны забыць немагчыма. Яны застануцца са мной да глыбокай старасці. Адны з іх будуць саграваць маю душу, радаваць, хваляваць. Астатнія будуць асацыявацца з нейкімі сумнымі момантамі, бо не заўсёды ў маім жыцці ўсё добра і гладка.

Адзін з галоўных выбараў я зрабіла таксама ў малодасці – выбар маёй будучай прафесіі. Я вырашыла стаць настаўніцай беларускай і англійскай моў. Хутчэй за ўсё таму, што ў мяне былі цудоўныя настаўнікі ў школе, якія сталі для мяне ўзорам для пераймання. Спадзяюся, што я зрабіла правільны выбар і змагу дасягнуць значных поспехаў у сваёй прафесіі.

Я лічу, што трэба марыць аб чымсьці большым, чым можаш дасягнуць. Гэта будзе заўсёды падштурхоўваць цябе рухацца ўперад і наблізіцца да сваёй заповітнай мары. Магчыма, Максім Багдановіч таксама ставіў перад сабой высокія мэты і таму ажыццявіў столькі творчых планаў за той час, які яму адвёў лёс.

Максім Багдановіч – яркі прыклад таго, як трэба цаніць час. Ведаў паэт, што дні яго злічаныя, але ўсё ж працаваў і спадзяваўся на новыя ясныя дзень. Я не хачу марнаваць свае лепшыя гады, а мару пра жыццё надзвычай плённае жыццё. Ніхто не ведае, як складзецца мой лёс, усё залежыць ад мяне самой. Я ўдзячна сваёй пуцяводнай зорцы за тое, што маю зараз, але спыняцца на дасягнутым не збіраюся.